

Uit: F.K. van Iterson, red., *Parlement en kiezer. Jaarboekje 1937 – 1938*, Den Haag, 1937, 70-71.

DE ANTI-REVOLUTIONAIRE PARTIJ

VERKIEZINGSMANIFEST 1937

De Antirevolutionaire Partij richt zich met het oog op de komende stembus bij vernieuwing tot het Nederlandsche Volk.

Zij roept, in overeenstemming met de door haar beleden beginselen, heel dat volk op tot gehoorzaamheid aan God en Zijn ordinantiën, en mitsdien tot onderdanigheid aan de Overheid als Gods dienaar en tot het weer vastzetten van de Christelijke grondslagen voor het Nederlandsche staats- en burgerleven.

Zij doet dit in de overtuiging, dat in die gehoorzaamheid en onderdanigheid:

- a. is gegeven de eenige vaste grondslag voor de staatkunde, zowel voor het Rijk in Europa als voor dat buiten Europa;
- b. is aangewezen de eenige weg ter redding uit nood en gevaren;
- c. is gelegen de eenige kracht, welke in staat stelt de rampspoeden, die ook het deel van ons volk zijn geworden, te dragen en de betreuenswaardige gevolgen daarvan door gestagen, opbouwenden arbeid weer te overwinnen.

Zij wijst op het hoogst ernstig karakter van het huidige tijdsgewricht. De gevolgen van Ongeloof en Revolutie kunnen niemand ontgaan. Het leven van de volkeren der wereld, met name van de volkeren van Europa, ligt ten deele gekluisterd in de knellende boeien van despotische machten en wordt voor een ander deel ondermijnd en vernield door de anarchie. De omwentelingszucht in velerlei zin maakt den toestand uiterst gevaarlijk. Zij verzwakt het menschelijk leven in bedenkelijke mate en bedreigt dit met ondergang. Ten gevolge daarvan wordt de strijd der geesten ontadeld en gaat de menschelijke samenleving veelszins gebukt onder de algeheele ontwrichting van het geestelijk-zedelijk en stoffelijk leven.

Zij acht het daarom haar roeping de bijzondere aandacht en de hartelijke medewerking van het gansche Nederlandsche volk te vragen voor het behoud en de versterking van ons nationale leven in historischen zin.

Zij meent, gelet op de buitengewone omstandigheden en op den toestand, waarin staat en maatschappij te onzent verkeren, in dezen stembusstrijd op den voorgrond te moeten plaatsen als algemeene richtlijn voor den staatkundigen arbeid:

den plicht tot het ontplooiën van een krachtige werkzaamheid ter bewaring van de hoogste goederen, onder Gods voorzienig bestel en onder de leiding van het Huis van Oranje, in den loop der historie aan ons volk geschonken.

Zij wenscht diensvolgens èn in den stembusstrijd èn in de eerstvolgende parlementaire periode het pleit te voeren voor een Christelijke staatkunde en daarbij meer in het bijzonder te bevorderen:

1. een krachtige handhaving van het Gezag, zoowel hier te lande als in de Overzeesche Gewesten.
2. het behoud van de grondslagen, waarop het Nederlandsche staatsleven steunt, met name de eerbiediging van de vrijheid van Godsdienst en geweten en de bewaring van den rechtmatigen volksinvloed op het landsbestuur.
3. de versterking van het Christelijk huwelijks- en gezinsleven; de handhaving van de publieke eerbaarheid; de bescherming en verbetering van de Zondagsrust.
4. de toepassing van de door haar aanvaarde rechtsbeginselen in het internationale volkerenleven, in overeenstemming met de behoeften van dezen tijd.
5. de versteviging van de weermacht tot verdediging van de onafhankelijkheid en de rechten van het Koninkrijk der Nederlanden.
6. de voortzetting van den arbeid tot financieel en economisch herstel, met inachtneming van de sociale rechtvaardigheid, en voorts gepaard gaande met:
 - a. geleidelijke verdere erkenning van de bedrijfsorganisatie;
 - b. voortgaande bestrijding van de werkloosheid;
 - c. inperking en, waar mogelijk, opheffing van de bijzondere crisismaatregelen, teneinde aan het bedrijfsleven meer vrijheid te hergeven;
7. voor wat de Overzeesche gebiedsdeelen aangaat een beleid, dat ten doel heeft de behartiging der geestelijke en stoffelijke belangen van alle bevolkingsgroepen;
8. de verdere uitvoering, voor zooveel deze doenlijk blijkt, van haar program van actie van 1929 (1933).